

30
LAT

STOWARZYSZENIE
UPAMIĘTNIENIA OFIAR ZBRODNI
UKRAIŃSKICH NACJONALISTÓW

DZIAŁALNOŚĆ
STOWARZYSZENIA
W LATACH
1992 - 2022

WWW.SUOZUN.ORG

1 MISJA

2 NASZE CELE

3 „NA RUBIEŻY”

4 ARCHIWUM

5 NASI DZIAŁACZE

6 UPAMIĘTNIEŃ

7 WYDAWNICTWO

8 UPOWSZECHNIANIE

9 JAK NAM POMÓC

MISJA

W 2022 r. obchodziliśmy trzydziestolecie działalności Stowarzyszenia Upamiętnienia Ofiar Zbrodni Ukraińskich Nacjonalistów (SUOZUN). Stowarzyszenie jest bezpośrednim kontynuatorem założonego w 1990 r. Stowarzyszenia Rodzin Ofiar Ukraińskich Nacjonalistów – „Misja Pojednania i Pokuty”.

Mimo prostej formy prawnej (stowarzyszenie zwykłe), od początku swojego istnienia budziło bardzo duże zainteresowanie, głównie wśród przedwojennych mieszkańców Kresów oraz ich rodzin. Za podstawowy cel działalności obrabło misję zwrócenia uwagi opinii publicznej na problem nierozliczonych zbrodni na obywatelach polskich, jakich dopuścili się ukraińscy nacjonaści w latach 1939 – 1947. Należy zwrócić uwagę, że w okresie komunistycznym tematyka związana ze zbrodnią ludobójstwa dokonanego na w Małopolsce Wschodniej i na Wołyniu objęta była cenzurą. Rodziny ofiar niejako zmuszone zostały do pielęgnowania pamięci o zamordowanych podczas uroczystości prywatnych,

czy w zaciszu własnych domów. Niestety, po 1989 r. wiedza o tych tragicznych wydarzeniach w dalszym ciągu pozostała głównie w domenie półprywatnej, nie wzbudzając odpowiedniego zainteresowania organów państwa oraz placówek badawczych i edukacyjnych. Powołanie Stowarzyszenia w dniu 22 stycznia 1992 r. umożliwiło Kresowianom formalne i nieskrępowane zaistnienie w przestrzeni publicznej.

Stowarzyszenie szybko gromadziło nowych członków. Podstawową aktywność skupiło na: zobligowaniu władz Polski i Ukrainy do wspólnej deklaracji o potępieniu działalności OUN – UPA, nazwaniu zbrodni popełnionej na Polakach w latach 1939 – 1947 ludobójstwem, oddaniu należytej czci pomordowanym oraz na penalizacji kultu ukraińskich zbrodniarzy wojennych.

Zarząd Stowarzyszenia, od początku swojej działalności, podkreślał, że nie żywi żadnych pretensji do narodu ukraińskiego, nie kwestionuje pojątańskiej rzeczywistości, ani nie działa z pobudek materialnych.

SZCZEPAN SIEKIERKA [1928-2021], PREZES SUOZUN W LATACH 1992-2021, ODBIERA Z RĄK PREZESA IPN DR JAROSŁAWA SZARKA NAGRODĘ KUSTOSZA PAMIĘCI NARODOWEJ (2017)

NASZE CELE

- Upamiętnienie ofiar nienawiści ukraińskich nacjonalistów, w szczególności ofiar ludobójczych zbrodni popełnionych od pierwszych dni wojny we wrześniu 1939 r. na ówczesnym obszarze Państwa Polskiego, aż do ustania zorganizowanej zbrodniczej działalności nacjonalistów ukraińskich kilka lat po wojnie na obecnym terytorium państwa.
- Ocalenie od zapomnienia prawdy o rozmiarach popełnionych zbrodni i stosowanych metod eksterminacji.
- Upowszechnianie wiedzy o ideologicznych korzeniach ukraińskiego nacjonalizmu, jego związkach z hitleryzmem oraz o rodowodzie Organizacji Ukraińskich Nacjonalistów (OUN) i Ukraińskiej Powstańczej Armii (UPA).
- Przeciwstawianie się uogólnieniom, które prowadzą do fałszywego obrazu dążeń narodowych Ukraińców, utożsamiania z tymi dążeniami działalności OUN.
- Wskazywanie niebezpieczeństw bezkrytycznej pochwały zbrodniczej ludobójczej przeszłości odradzającej się ideologii nazizmu, jej rozpowszechniania i związanych z tym zagrożeń dla powstającej państwowości ukraińskiej.
- Przeciwdziałanie wrogiej propagandzie przeciwko Narodowi Polskiemu, prowadzonej przez zorganizowane, działające legalnie i nielegalnie ośrodki nacjonalizmu.
- Wskazywanie winnych popełnionych zbrodni i zawiadamianie o tym organów powołanych do ścigania zbrodniarzy.
- Udzielanie pomocy pokrzywdzonym w dochodzeniu swych praw, w dochodzeniu do ukarania winnych dokonanych zbrodni. Zbiera, gromadzi i udostępnia materiały dotyczące popełnionych zbrodni ludobójstwa, jak też szowinistycznej działalności OUN, UPA i innych organizacji.
- Inicjowanie i popieranie działalność naukowej i popularyzatorskiej dotyczącej prowadzonej przeciwko Polakom i Państwu Polskiemu działalności OUN, UPA i innych organizacji ukraińskich kolaborujących z okupantami ziem II RP.
- Współdziałanie z organizacjami i fundacjami kresowymi realizującymi podobne cele. Przedstawianie odpowiednim organom państwowym, w szczególności Głównej Komisji Badania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu – IPN, wyniki swych ustaleń.
- Organizowanie uroczystości żałobnych poświęconych pamięci ofiar terroru i eksterminacyjnej działalności ukraińskich nacjonalistów.
- Upamiętnianie w sposób trwały krwawej historii, której sprawcą był szowinizm, w szczególności różnego rodzaju publikacjami, pomnikami, wmurowywanymi tablicami, rzeczywistymi i symbolicznymi nagrobkami.

NIEPRZERWANIE OD 1992 R. KOLEJNE NUMERY „NA RUBIEŻY” TRAFIAJĄ DO DOMÓW SETEK CZYTELNIKÓW NA CAŁYM ŚWIECIE ORAZ DO BIBLIOTEK I INSTYTUCJI KULTURY

„NA RUBIEŻY”

Od 1992 r., w ramach szerzenia wiedzy i popularyzacji tematyki historycznej, Stowarzyszenie podjęło trud publikowania relacji w wydawanym przez siebie Czasopiśmie Historyczno – Publicystycznym „Na Rubieży”.

Idea czasopisma pojawiła się na pierwszej konferencji: Ogólnopolskim Seminarium Historii Kresów Wschodnich II RP, w dniu 25 marca 1992 r. Uznano, że biuletyn stanie się czynnikiem integrującym wszystkich Kresowian o różnych poglądach i doświadczeniach życiowych. W pierwszym numerze, który ukazał się pod koniec 1992 r., można było przeczytać informację od redakcji uzasadniającą potrzebę stworzenia pisma „Tematyka historyczna wschodnich obszarów II RP, mimo swej doniosłości i złożoności, nie została jeszcze ukazana w publikacjach w sposób prawdziwy i wyczerpujący”; „Brak reakcji ze strony naszych czynników państwowych i placówek naukowych na te przejawy propagandowej agresji może prowadzić do utrwalenia się w opinii światowej błędnej dla Polki niekorzystnych ocen stosunków wewnętrznych w Polsce przed wojną, w czasie i po II wojnie światowej”; „Historię tworzą ludzie; im też przysługuje prawo do jej opisania.

Członkami SUOZUN są ludzie, którzy w ciągu swego, często długiego życia doświadczyli skutków nawałnicy tragicznych zdarzeń, jaka przetoczyła się przez nasze Kresy Wschodnie”. Format pisma umożliwił nawiązanie kontaktów osobom mającym wspólne doświadczenia wojenne. Pozwolił również odnaleźć się tym, którzy po 1945 r. zostali osiedleni w różnych częściach Polski, tracąc ze sobą łączność, gdyż nierzadko, dzięki kontaktom z redakcją „Na Rubieży”, ją odzyskali. Jednakże najważniejszym zadaniem pisma było dokumentowanie zbrodni ukraińskich nacjonalistów. Pismo jest wydawane nieprzerwanie od 1992 r. (w 2022 r. ukazał się jego 184 numer). W czasopiśmie zamieszczane są teksty naukowe wybitnych historyków, artykuły publicystyczne i polemiczne, relacje świadków mordów na Polakach, opracowania, apele, listy otwarte, sprawozdania z uroczystości, referaty z konferencji, reportaże dotyczące upamiętnienia pomordowanych, jak i materiał ilustracyjny: mapy, zdjęcia, skany dokumentów archiwalnych.

Na pomyślność i zastugi „Na Rubieży” pracowało wiele osób, część z nich odeszło już do wieczności – ich wkład pozostaje nieprzeceniony.

**DR HENRYK JAKUBICKI - WICEPRZEWODNICZĄCY STOWARZYSZENIA I OPIEKUN
ARCHIWUM - PODCZAS CODZIENNEJ PRACY NAD ORGANIZACJĄ ZBIORÓW**

ARCHIWUM

Zbieranie relacji Kresowian oraz ich upublicznianie uznano za podstawowy cel Stowarzyszenia – wobec braku naukowych opracowań, najważniejszym działaniem było dokumentowanie i archiwizowanie świadectw o ludobójstwie bezpośrednio od ofiar.

Ponieważ ukraińscy nacjonałści na Kresach (w odróżnieniu do Niemców i Sowieców) nie prowadzili żadnych ewidencji – wybijano całe wioski, rozkradano majątki, palono wsie – przybliżoną skalę zbrodni starano się ustalić wykorzystując wiedzę ocalałych. Liczba relacji pozyskiwanych przez Stowarzyszenie i redakcję „Na Rubieży” powiększała się systematycznie. Na ich podstawie zostały opracowane i wydane drukiem trzy książki traktujące o gehennie obywateli polskich w woj. stanisławowskim, tarnopolskim i lwowskim oraz publikacja dotycząca zbrodni popełnianych na duchowieństwie na Kresach. Zgromadzone dokumenty, w tym relacje świadków, fotografie, książki, mapki, rysunki i inne osobiste pamiątki, stanowią wyjątkowy zbiór w skali kraju, który powstał dzięki pracy społecznej. Zgromadzony materiał niejednokrotnie przyczynił się do tworzenia podstaw naukowych dla rozwoju wiedzy

o historii i dziedzictwie Polski – zbiory były udostępniane autorom publikacji naukowych, prac magisterskich, doktorskich i habilitacyjnych, a relacje, przedrukowane w „Na Rubieży” oraz w publikacjach książkowych, stanowią liczne źródła cytatów. Zbiory uzupełniały również prace dokumentacyjne rozpoczęte przez organy administracji państwowej, m.in. „Bazę Ofiar” stworzoną przez IPN. Stanowiły podstawę dla śledztw wszczynanych przez Główną Komisję Badania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu. Służyły do identyfikacji osób oskarżanych o zbrodnie wojenne. Wykorzystywano je w filmach dokumentalnych oraz przy tworzeniu wystaw i ekspozycji muzealnych m.in. w Muzeum Martyrologii wsi Polskiej. Korzystały z nich również osoby prywatne, zainteresowane losami swoich bliskich. Wiedza o napadniętych miejscowościach posłużyła do budowy trwałych upamiętnień – pomników, tablic, czy inskrypcji.

Stowarzyszenie zgromadziło tysiące relacji bezpośrednich świadków ludobójstwa, a także unikalne dokumenty niepiśmiennicze (fotografie, rysunki, mapy). Jest to jeden z największych społecznych zbiorów w kraju.

ZJAZDY, KONFERENCJE, PIELGRZYMKI... W MIARĘ SIĘ I MOŻLIWOŚCI
BEZPOŚREDNI ŚWIADKOWIE LUDOBÓJSTWA ORAZ CZŁONKOWIE ICH RODZIN
AKTYWNI WŁĄCZAJĄ SIĘ W PROCES POPULARYZACJI WIEDZY I PAMIĘCI O KRESACH

NASI DZIAŁACZE

„Świadkowie tych tragicznych wydarzeń odchodzą, a biała plama w naszej historii pozostanie jako wyrzut sumienia naszego pokolenia”.

Osoby, które przez ponad 30 lat tworzyły Stowarzyszenie UOZUN pochodziły z różnych stron Kresów, z różnych stanów społecznych, miały odmienne doświadczenia wojenne, dzieliło ich spojrzenie na problemy polityczne i społeczne. Innymi słowami stanowili niejednorodną grupę społeczną, której głównym spoiwem była właśnie pamięć zbiorowa o zbrodniach, jakich dopuścili się ukraińscy nacjonałiści w latach 1939 - 1947. W przeważającej mierze byli świadkami historii, doświadczonymi wszelkimi okrucieństwami wojny. To żołnierze walk frontowych, partyzanckich, ochotnicy w szeregach AK, BCH i Samoobrony Kresowej. Ludzie, którym nie obce było uczucie strachu, głodu, niepewności czy smutku po utracie bliskich i domostw. Ofiary okupacji sowieckiej, niemieckiej oraz zbrodni ukraińskich nacjonalistów. To również pierwsi osadnicy tzw. Ziemi Odzyskanych, dzielący wspomnienia wędrówki ludów, zmiany granic, trudu odbudowy zniszczonych miast oraz stalinowskiego terroru. Ale przede wszystkim to obywatele II RP,

PRL i III RP, którzy pragnęli prawdy o ludobójstwie na Kresach. Wśród członków SUOZUN znalazły się osoby posiadające odznaczenia państwowe, wyróżnienia, nagrody, tytuły naukowe - to poeci, pisarze, absolwenci różnych uczelni, przedstawiciele wielu zawodów oraz duchowni. Część z nich, jak prof. Edward Prus czy prof. Wiktor Poliszczuk, byli publicznie znani, jednakże to dzięki zaangażowaniu, bezinteresownej działalności i benedyktyńskiej pracy wszystkich stowarzyszonych, było możliwe efektywne działanie. Nie wszyscy działacze to Kresowianie, a w prace Stowarzyszenia wciąż angażują się ludzie z całej Polski, w różnym wieku i z różnym doświadczeniem życiowym. Opisanie ich wszystkich nie jest możliwe, ale o ich pracy również nie można zapomnieć, gdyż stanowi istotny wkład w opisywaniu i odkłamywaniu najnowszej historii Polski.

„Historia związana jest z tragicznymi, krwawymi wydarzeniami oraz nie zawsze łatwymi relacjami z sąsiadami. Celem naszej działalności upamiętniającej i dokumentacyjnej jest kształtowanie postaw w duchu tolerancji oraz partnerstwa opartego na prawdzie”.

**COROCZNE OBCHODY NARODOWEGO DNIA PAMIĘCI OFIAR LUDOBÓJSTWA
DOKONANEGO PRZEZ UKRAIŃSKICH NACJONALISTÓW NA OBYWATELACH II RP
GROMADZĄ STOWARZYSZONYCH POD POMNIKIEM MAUZOLEUM WE WROCŁAWIU**

UPAMIĘTNIENIA

Efektom pracy Stowarzyszenia są 22 pomniki i blisko 300 tablic upamiętniających losy Polaków na Kresach Wschodnich II RP.

Niekwestionowanym dorobkiem Stowarzyszenia jest Pomnik Mauzoleum poświęcony „Pamięci Ofiar Zbrodni Ludobójstwa”. Jego historia sięga dnia 6 października 1994 r. Wówczas Prezesi Stowarzyszeń Kresowych i Kombatanckich powołali Społeczny Komitet Budowy Pomnika. Monument miał być symboliczną mogiłą dla zamordowanych w woj. wołyńskim, tarnopolskim, stanisławowskim i lwowskim. Do pokonania było wiele przeszkód natury politycznej, ekonomicznej i organizacyjnej, aby móc uzyskać zezwolenie na budowę. Odświeżenie monumentu odbyło się 25 września 1999 r. w obecności władz samorządowych, przedstawicieli służb mundurowych, duchowieństwa, pocztów sztandarowych (40 organizacji) oraz licznie przybyłych gości. W krypcie pomnika złożono urny z ziemią pochodzącą z różnych części województw wschodnich, w których ukraińscy nacjonałiści dokonywali pogromu Polaków. Corocznie (w lipcu) pod pomnikiem odbywają się obchody organizowane przez środowiska kresowo-kombatanckie. Należy

podkreślić, że jest to pierwszy monument powstały w wolnej Polsce poświęcony pamięci ofiar ukraińskich nacjonalistów oraz pamięci Sprawiedliwych Ukraińców ratujących Polaków.

W wyniku wieloletniej współpracy z Radą Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa, Instytutem Pamięci Narodowej oraz innymi organizacjami, a także z miejscowymi władzami, z inicjatywy i przy udziale Stowarzyszenia wybudowano wiele obiektów upamiętniających pomordowanych, a także honorujących Sprawiedliwych; są to m.in. Kaplica Kresowian pw. Św. Andrzeja Boboli (Wrocław, Bazylika Mniejsza pw. św. Elżbiety Węgierskiej), Tablice na Jasnej Górze ku czci ofiar ludobójstwa oraz sprawiedliwych Ukraińców, pomnik upamiętniający Polaków w parafii Mosty Wielkie (Ukraina), Pomnik Żołnierza Kresowego w Żarkach Wielkich. Stowarzyszenie prowadzi także prace konserwacyjno-remontowe, w miejscach wymagających aktywności społecznej (Ukraina).

W 2017 r., za całokształt działalności SUOZUN zostało uhonorowane Nagrodą Kustosza Pamięci Narodowej IPN, a w 2022 r. Nagrodą Przeszłość/Przyszłość w kategorii „Strażnicy Książ” przyznawaną przez Fundację im. Janusza Kurtyki.

PUBLIKACJA POKONKURSOWA „WOŁYŃ - PAMIĘĆ POKOLEŃ”
(KONKURS ORGANIZOWANY POD PATRONATEM MINISTRA EDUKACJI I NAUKI)

WYDAWNICTWO

Liczba pozyskiwanych przez Stowarzyszenie relacji powiększała się systematycznie. Na ich podstawie zostały opracowane i wydane drukiem książki traktujące o gehennie obywateli polskich na Kresach:

- H. Komański, S. Siekierka, *Ludobójstwo dokonane przez nacjonalistów ukraińskich na Polakach w województwie tarnopolskim 1939 - 1946*, Wrocław 2004
- K. Bulzacki, H. Komański, S. Siekierka, *Ludobójstwo dokonane przez nacjonalistów ukraińskich na Polakach w województwie lwowskim 1939 - 1946*, Wrocław 2006
- E. Różański, H. Komański, S. Siekierka, *Ludobójstwo dokonane przez nacjonalistów ukraińskich na Polakach w województwie stanisławowskim 1939 - 1946*, Wrocław 2008
- S. Siekierka, H. Komański, *Przewodnik. Pomniki, tablice pamięci i mogiły na terenie Polski ofiar ludobójstwa dokonanego na Polakach przez OUN i tzw. UPA 1939-1947*, Wrocław 2007
- M. Siekierka, *SS-Galizien. Między ideologią nazizmu, ukraińskim nacjonalizmem a zbrodniami*, Wrocław 2012
- S. Siekierka, H. Komański, *Ludobójstwa dokonane na duchownych obrządku łacińskiego przez OUN - UPA oraz zniszczenia obiektów sakralnych rzymskokatolickich na kresach południowo-wschodnich 1939 - 1947*, Wrocław 2008
- S. Siekierka, H. Komański, C. Filipowski, *Katalog. Wystawy ludobójstwa dokonanego na Polakach przez OUN - UPA na Kresach Południowo - Wschodnich II RP 1939 - 1947*, Wrocław 2008
- M. Siekierka, S. Siekierka, *Przywracanie pamięci. Stowarzyszenie Upamiętnienia Ofiar Zbrodni Ukraińskich Nacjonalistów w latach 1990 - 2018*, Wrocław 2019

Stowarzyszenie wydaje również książki naukowe, popularyzatorskie i edukacyjne związane z tematyką historyczną, prezentujące kulturę i tradycję Kresów, m.in.:

- *Wołyń. Pamięć - Pokoleń*, pod red. M. Siekierka, Wrocław 2022
- *100 lecie odzyskania niepodległości. Ustrój, prawo, obyczaje*, pod red. E. Kocowska-Siekierka, M. Siekierka, Wrocław 2018

WYSTAWA EDUKACYJNA PRZEDSTAWIAJĄCA LUDOBÓJSTWO DOKONANE NA LUDNOŚCI POLSKIEJ NA KRESACH POŁUDNIOWO-WSCHODNICH W LATACH 1939-1947, PREZENTOWANA W SEJMIE RP W 2013 R.

UPOWSZECHNIANIE

Ponad trzydzieści lat członkowie Stowarzyszenia prowadzą działalność związaną z organizacją i współorganizacją uroczystości, konferencji, wystaw, odczytów i prelekcji, w tym oficjalnych uroczystości z okazji Narodowego Dnia Pamięci Ofiar Ludobójstwa dokonanego przez ukraińskich nacjonalistów na obywatelach II RP.

Trudna sytuacja powojenna związana z napływem na Dolny Śląsk przesiedleńców, nie tylko z Kresów Wschodnich II RP, ale z innych części kraju, stworzyła problem związany z tożsamością regionalną oraz kultywowaniem tradycji utraconych ziem. Stowarzyszenie, w odpowiedzi na zapotrzebowanie związane z popularyzowaniem historii Kresów, kultury i obyczajów wśród młodzieży szkolnej i mieszkańców województwa dolnośląskiego, aktywnie włączało się w działalność dydaktyczną, m.in. prowadząc od 2012 r. autorskie zajęcia w ramach programu „Żywa lekcja historii”. Najważniejszym celem projektu było podtrzymanie elementów tradycyjnej kultury regionalnej ze szczególnym uwzględnieniem dziedzictwa kulturowego społeczności napływowej na Dolny Śląsk. Na prowadzonych wykładach

nawiązywano do wspólnej europejskiej historii, aby pokazać, w jaki sposób kultura może łączyć, a nie dzielić narody. Przeprowadzane prelekcje i dyskusje spotkały się z ogromnym zainteresowaniem ze strony uczniów i grona pedagogicznego. Projekt pozwolił na rozwinięcie dialogu międzypokoleniowego między przedstawicielami różnych generacji i na zmianę stereotypowego myślenia o minionym okresie. Program był kontynuowany w kolejnych latach, obejmując zasięgiem ponad 60 szkół. W 2021 r. Stowarzyszenie współorganizowało konkurs historyczny pod patronatem Ministra Edukacji i Nauki, którego celem jest zachęcanie uczniów do pochylenia się nad trudnym tematem tragicznej historii Wołynia i Małopolski Wschodniej, jak też zwrócenie uwagi na kulturowe znaczenie tego terenu. Efektem prac Stowarzyszenia jest m.in. bezpłatna publikacja zawierająca wybrane prace oraz raport pokonkursowy.

Na podstawie materiałów zebranych przez Stowarzyszenie opracowana została wystawa edukacyjna. Prezentowano ją już m.in. w Sejmie RP, w Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku, na Jasnej Górze oraz poza granicami (we Lwowie, Kijowie...).

PAMIĘĆ JEST NASZYM SPOIWEM, POWODEM ISTNIENIA, WRAŻLIWOŚCIĄ, NAWET NASZYM DZIAŁANIEM. BEZ NIEJ JESTEŚMY NICZYM (LUIS BUÑUEL)

JAK NAM POMÓC

Pomóż nam dotrzeć do Świadków
Statutowym zadaniem naszego Stowarzyszenia jest dokumentowanie zbrodni. Jeszcze żyją wśród nas ostatni świadkowie, więc znaczną pomocą będzie próba do dotarcia do takich osób, celem sporządzenia relacji. Pomocne mogą okazać się i tzw. „relacje z drugiej ręki”, czyli zeznania osób, które same nie były świadkami, ale mają wiedzę (od rodziców czy krewnych) na temat zbrodni.

Pomóż nam upowszechnić wiedzę
Stowarzyszenie oferuje pomoc w rozpoczęciu studiów badawczych nad zagadnieniami związanymi z tematyką Kresów. Zaprasza również wolontariuszy, którzy chcą wesprzeć pracę Archi-

wum i zapoznać się z działaniami jego funkcjonowania, zdobywając praktyczną wiedzę na temat przeprowadzania kwerendy archiwalnej, wyszukiwania jednostek archiwalnych w magazynie, porządkowania, ewidencjonowania, digitalizacji dokumentacji oraz uzupełniania baz danych. Z ogromną przyjemnością wydamy autorskie teksty poświęcone Kresom Wschodnim II RP, czy warunkom transportu i osadnictwa na „Ziemiach Odzyskanych”.

Podziel się wolnym czasem
Zapraszamy do naszego biura (Wrocław, ul. Kościuszki 35b/e). Tam zawsze znajdzie się coś do zrobienia. Pamiętajmy, że Rzeczy Wielkie składają się z setek drobnych przedsięwzięć.

Wesprzyj nas finansowo darowizną lub tzw. 1%

**Stowarzyszenie Upamiętnienia
Ofiar Zbrodni Ukraińskich Nacjonalistów
ul. Kościuszki 35 B/E, 50-011 Wrocław**

Nr konta: 51 9068 1013 0000 0000 0207 6423

**1% podatku dla organizacji pożytku publicznego:
KRS 000 00 56352**

WWW.SUOZUN.ORG